

AKRAN ZORBALIĞI NEDİR?

Akran zorbalığı çocukların arkadaşları tarafından maruz kaldıkları fiziksel, cinsel ya da sözel şiddettir. 'Okul şiddeti' olarak da adlandırılır. Her yaş grubundaki çocukların arasında görülebilir. Tanımından da anlaşılacağı üzere, kapsadığı davranışlar çok geniştir. Hakaret ve dışlamadan, tehdit ve haraca kadar uzanan geniş bir aralığı vardır ve bu yüzden de tehlikeli bir okul çağı sorunudur. Bu sorunu tanımlarken dikkat edilmesi gereken, yaşanan şiddetin kasıtlı ve devamlı olup olmadığıdır. Zira akran zorbalığında söz konusu olan davranışlar, bir kereye mahsus olmayıp sistematik olarak devam eder ve 'kurban' kendini koruyamaz. Fiziksel şiddet davranışlarına, vurma, tekmeleme, kulak çekme gibi davranışları örnek gösterebilirken, cinsel çağrışımlı sözler söyleme, giysileri kaldırma ya da çıkarmaya çalışma, sarkıntılık yapma ilk akla gelen cinsel şiddet türleridir. Sözel şiddette ise, bedensel özelliklerle alay etme, kaba sözler söyleme, isim takma, sözlü olarak tehdit etme ile karşılaşılır.

AKRAN ZORBALIĞININ NEDENLERİ?

- *Öğrencilerin kendi aralarında yaşadıkları yoğun rekabet
- *Düşük özgüven seviyesi
- *Düşük özsaygı olarak sayılabilir.

AKRAN ZORBALIĞININ SONUÇLARI NELERDİR?

- Düşük benlik algısı
- *Kendine güvenememe
- *Depresyon
- *Kaygı bozuklukları
- *Akademik başarısızlık
- *Madde bağımlılığı
- *Evden kaçma /Okuldan kaçma
- * İnsanlara güvenme ve onları sevmeye becerisinden yoksunluk
- * Şiddete alışma ve uygulayıcı olma
- * Öfke ve intikam duygularıyla yaşama
- * İçe kapanma
- * Kendini değersiz görme
- * Fiziksel ve duygusal gelişimde gecikme

Kaynakça: Bilgiustam.com, aktüel pdr

PURSAKLAR REHBERLİK VE ARAŞTIRMA MERKEZİ

AKRAN ZORBALIĞI

Adres: Saray Cumhuriyet Mah. Fatih
Sultan Mehmet Cad.No28 Pursaklar/
Ankara

<http://pursaklarram.meb.k12.tr>

Telefon 03123994523

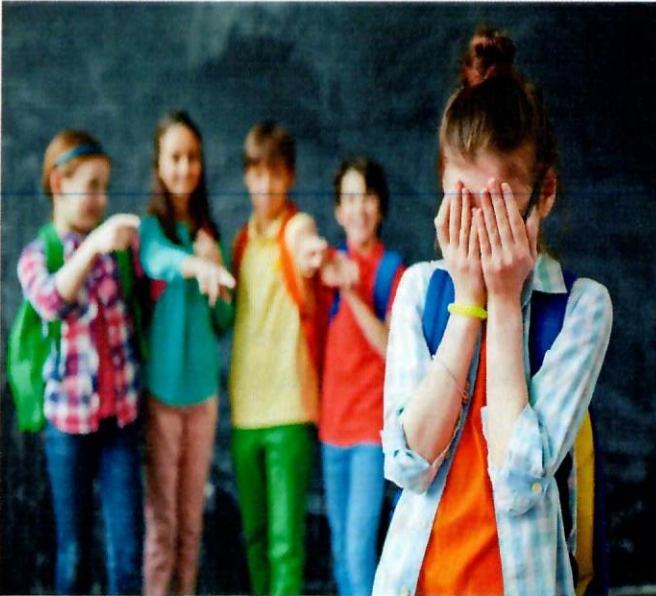
Fax: 03123994524

AKRAN ZORBALIĞI ÇEŞİTLERİ NELERDİR?

FİZİKSEL ŞİDDET: İtme, dürtme, tekmeleme, tükürme, vurma, ısırma, kulak çekme, tekme atmak ya da çelme takmak, kesici ya da delici aletlerle saldırma, ateşli silahlarla korkutma, oturacağı yere sivri bir cisim koyma, cisim fırlatma, vs.

SÖZEL ŞİDDET: Boy, kilo, diş yapısı, ten rengi gibi bedensel özellikleriyle alay etme; giysi ve gözlük gibi dış görünüş özellikleriyle alay etme; peltekliliğiyle, kekemeliğiyle, aksanıyla ya da şivesiyle alay etme; küçük düşürücü lakaplar takma, kaba ve çirkin sözlerle (manyak, geri zekâlı, ezik, vb.) hitap etme; sözlü olarak tehdit etme, vs.

SOSYAL ŞİDDET: Dışlama, oyunlara almama, grup dışında bırakarak yalnızlığa itme, görmezden gelme, konuşmama, diğer öğrencilerin de o öğrenciyle konuşmasını engelleme, diğer öğrencileri o öğrenciye karşı kışkırtma, hakkında dedikodu ve söylenti çıkarma, iftira atma, haksız şikâyetlerde bulunma, çeşitli yerlere çirkin yazılar yazma.

EŞYALARA ŞİDDET: Eşya ya da yiyecekleri zorla alma, para ya da eşyaları çalma, haraç alma, zorla bir şeyler ısmarlatma, defter ya da kitaplarını karalama, eşyalarını izinsiz kullanma, vs.

CİNSEL ŞİDDET: Cinsel amaçlı dokunma, elle ya da sözle sarkıntılık yapma, cinsel çağrışımlı sözcükler kullanarak imalarda bulunma

AKRAN ZORBALIĞI İLE İLGİLİ YANLIŞ BİLİLEN ALGILAR NELERDİR?

Akran zorbalığının bu derece yaygın bir sorun olduğu halde bu kadar az önemsenmesinin birçok kültürel ve sosyal nedeni var. Öyle anlaşılıyor ki zorbalık hakkındaki çeşitli yanlış toplumsal yargılar şiddetin üretilmesinde ve tekrar tekrar üretilmesinde önemli bir rol oynuyorlar. Bu algılardan bazıları şunlar:

İNKÂR VE KÜÇÜMSEME: Özellikle okul yöneticilerinin, sorunları görmezden gelerek 'Bizim okulda zorbalık yoktur' diyerek kendilerini savunmaya çalışmaları. Toplumsal açıdan bakıldığında da zorbalık olaylarının 'büyütülecek kadar ciddi olmadığı' algısı.

KURBANI SUÇLAMA: Zorbaliğa uğrayan öğrencinin 'mutlaka bunu hak edecek bir şey yaptığının düşünülmesi. Kurbanın kışkırtıcı olarak görülüp zorbalığa ortak edilmesi.

EĞİTİCİ BULMA: Zorbaliği büyüme ve gelişmenin doğal bir parçası olarak görmek büyük bir hatadır. 'Zorbaliğe uğrayan öğrencilerin yaşam güçlükleriyle mücadele etme becerisi gelişir', 'bu öğrenciler acı çekerler ama acı onları olgunlaştırır' ya da 'zamanla unutulurlar' gibi yaklaşımlar çok yaygın ve tehlikelidir.

EĞLENCELİ BULMA: Doğası gereği şiddet ve zorbalık içeren eylemleri çocukların birbirine yaptığı 'masum şakalar' olarak görmek, en fazla 'ayarını kaçırmış' olmakla suçlamak.

GÖRMEZDEN GELME: Toplumda kendisine yapılan zorbalığı şikâyet eden öğrencileri 'ana kuzusu' olarak tanımlayıp aşağılamak, bu kişileri ispiyonculukla suçlamak gibi bir eğilim vardır. Şikâyetler genellikle önemsenmez ve kurban, dolayısıyla şiddet, görmezden gelinir. Bu öğrenciler yalnızlaştırılır.

ZAMANA BIRAKMA: Küçükken yapılan zorbalıkların geçici bir ergenlik durumu olarak görülmesi ve bu zorbalıkları yapanların büyüyünce olgunlaşıp 'akıllı, uslu insanlar olacaklarını' varsaymak.

CİNSİYET AYRIMCILIĞI: Zorbaliğin sadece erkekler tarafından uygulandığını düşünmek...

Araştırmalar kızlar tarafından uygulanan şiddetin de küçümsenemeyecek boyutlarda olduğunu ortaya koyuyor.

